

четиридесетъ хиляди. Азъ слѣдъ три часа могъ да бѣдъ тукъ... Позоръ, срамъ!...

Както това и да е странно могъ да засвидѣтелствувамъ че азъ въ Св. Георгія (около Византия) видѣхъ, като Скобелевъ са раслака, като гвояше за Константинополъ, за това, че ний безплодно губимъ времето и резултатитъ на цѣлата война, като не го завзимаме.

— Сега слѣдъ мирътъ, не бива вече да го завземемъ...

— Какъ това миръ!... Нима ний имаме право да чакаме такова... Вий ще видите че съ цѣната на нашата кръвъ, ний ще дадемъ всичко на враговетъ на Россія и нищо сами нѣма да получимъ... Наконецъ, отъ какво тѣ са стѣняватъ. Азъ прямо прѣдложихъ: самоволно да завзема Цариградъ, а на другиятъ день нека ма прѣдадѣтъ подъ сѣдъ и разстрѣлятъ, само да не го отдавахме... Азъ некахъ това да направя безъ да прѣдизвѣстявамъ, но отъ гдѣ да знаи, какви планове и прѣдположения има. Може би, това и така да са сбѣдне!....

Дѣйствиелно, когато даже турцитъ около Цариградъ построихъ масса нови укрѣпления, Скобелевъ нѣколко пѣти прави примѣрни атаки и маневри, завзимаше тѣзи укрѣпления, като показваше пълната възможность да ги завладѣе безъ голѣми загуби. Ведижъ по този начинъ, той са възкѣна и завзе ключътъ на неприятелскитъ позиции, отъ който на него глѣдахъ аскеритъ, които нищо не прѣдприимяхъ. Съ время, Скобелевъ тогава по живо чувствование отъ другитъ всичката нелѣпность на нашето великодушие или страхливость, наречете както щѣте, по живо за това, че по добръ отъ всичкитъ разбираше, че дѣйствиелната сила на всякъкъвъ родъ конгресси, на насъ може да даде само обладанието на Цариградъ.

— Азъ бихъ призовавъ тукъ конгресъ и самъ бихъ прѣдѣдѣтелствувалъ на него. А около триста хиляди щикове на всякой случай... Тогава и да са говори може!

— А ако би Европа отидяше противъ насъ?

— Има въ историята моменти, които не бива, даже прѣтѣжно е да бѣдемъ благоразумни, т. е. твърдѣ много осторожни. Нашата честь не ни позволява да отетѣнимъ. Трѣбва още нѣколко столѣтия да чакаме, за да обстоятелствата са сложатъ тъй сѣщо изгодно, както сега... Вий мислите, булдоги (кучета) ще излѣзатъ да воюватъ съ насъ... Никога. Тѣ сѣ много, много, че ще екѣсатъ куртажътъ, въ видъ на парчето Сирия.... И наконецъ, и да разсѣждаваме